

قانون طرز جلوگیری از بیماریهای آمیزشی و بیماریهای واگیردار

مصوب ۱۱ خرداد ماه ۳۲۰ با اصلاحات و الحاقات بعدی

فصل اول - بیماریهای آمیزشی

ماده اول - در نقاطیکه وزارت کشور آگهی خواهد داد از تاریخ آگهی تا یکماه مبتلایان بیماریهای آمیزشی مکلفند اقدام بدرمان خود کنند.

تبصره - مقصود از بیماریهای آمیزشی - سوزاک - کوفت - سفلیس (آتشک (شانگر نرم) است در هر نقطه از بدن که واقع باشد.

ماده دوم - درمان و مداوای بیماریهای آمیزشی در کلیه بنگاههای بهداشتی در دوره واگیری بیماری برای همه و در دورههای دیگر برای اشخاص بی بضاعت رایگانی است.

ماده سوم - درمان نزد هر پزشکی [پزشکی] که پروانه پزشکی [پزشکی] در ایران دارد آزاد است اما در صورتیکه بیمار در دوره واگیری بیماری از موعدیکه پزشک معالج برای درمان او معین نموده تا ده روز از حضور نزد پزشک یا بنگاه [بنگاه] دولتی غیبت کرد و پزشک دیگری تحت درمان بودن بیمار را به بنگاه [بنگاه] یا پزشک اول خبر نداد نخستین پزشک درمان کننده مکلف است مراتب را با قید محرمانه با اطلاع بهداشتی برساند تا بیمار را ملزم بدرمان نمایند.

ماده چهارم - پزشکان [پزشکان] یا متصدیان سایر فنون پزشکی [پزشکی] که بوسیله تبلیغات بی اساس باعث گمراهی بیمار آمیزشی میشوند یا بوعدههای دروغ بیمار را از درمان صحیح باز میدارند مانند اینکه معین کنند در مدت چند روز بیمار را درمان کرده و یا با بستن پیمان یا انتشار آگهی هائیکه مخالف اصل پزشکی است بیمار را فریب دهند به حبس تادیبی از دو ماه تا یکسال و یا به پرداخت کیفر نقدی از ۵۰۰۰ / ۰۰۰ تا ۵۰۰۰ / ۰۰۰ ریال محکوم میشوند.

کسانی که بدون پروانه پزشکی اقدام بدرمان بیمارها نمایند به حبس تادیبی از دو ماه تا ششماه و یا پرداخت کیفر نقدی از ۱۰۰۰ / ۰۰۰ تا ۶۰۰۰ / ۰۰۰ ریال محکوم میشوند.

ماده پنجم - در مواردیکه حالت بیمار و کیفیت واگیری بیماری موجب نگرانی باشد بهداری میتواند بیمار را ملزم کند که تا برطرف شدن خطر واگیری در یکی از بیمارستانها تحت درمان قرار گیرد.

ماده ششم - ولی یا سرپرست صغیر یا سفیه یا دیوانه مکلف است که در درمان بیماریهای آمیزشی صغیر یا سفیه یا دیوانه که تحت سرپرستی آنها میباشد اقدام کنند چنانچه ولی یا سرپرست در فراهم نمودن وسائل درمان مسامحه نماید و بیماری صغیر یا محجور بحال سرایت باقی بماند ولی یا سرپرست به حبس از هشت روز تا یکماه و یا بکیفر نقدی از ۱/۰۰۰/۰۰۰ تا ۱۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال محکوم میشود.

ماده هفتم - بهداری موظف است اشخاصی را که بمناسبت پیشه خود ممکن است باعث انتشار بیماریهای آمیزشی شوند مکلف کند که در روزهای معین در بنگاههای [بنگاههای] مخصوص بهداری یا نزد پزشگانی [پزشگانی] که بهداری معین مینماید برای معاینه حاضر شوند و در صورتیکه [صورتیکه] تشخیص شود بیماری آنها در مرحله واگیری است از ادامه پیشه ممنوع و تا وقتی که گواهی نشده است که بیماری آنها قابل سرایت نیست چنانچه بدون تحصیل پروانه عدم امکان سرایت به پیشه خود ادامه دهند بهشت روز تا دو ماه حبس تادیبی و ۱/۰۰۰/۰۰۰ تا ۱۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال و یا بیکمی از این دو کیفر محکوم میشوند.

ماده هشتم - اداره کل بهداری مکلف است برای مبارزه با انتشار بیماریهای آمیزشی بر طبق این قانون آئین نامه و مقررات لازم وضع نماید.

ماده نهم - هر کس بداند مبتلا به بیماری آمیزشی واگیر بوده و یا آنکه اوضاع و احوال شخصی او طوری باشد که بایستی حدس بزند که بیماری او واگیر است و بواسطه آمیزش او طرف مقابل مبتلا شود و بمراجع قضائی شکایت کند مبتلاکننده به حبس تادیبی از سه ماه تا یک سال محکوم میشود. تعقیب فقط در موقعی انجام میگردد که خواهان خصوصی در بین باشد و در صورتیکه خواهان خصوصی شکایت خود را مسترد دارد تعقیب و همچنین اجرای کیفر موقوف میشود.

ماده دهم - هر زنی که مبتلا بکوفت باشد در صورتیکه بداند یا آنکه اوضاع و احوال شخصی او طوری باشد که بایستی حدس بزند که بیماری او واگیر است و کودک سالم شخص دیگری را با پستان خود شیر بدهد بحبس از دو تا هفت روز یا کیفر نقدی از ۱۰۰/۰۰۰ تا ۱/۰۰۰/۰۰۰ ریال محکوم میشود. در صورتیکه طفل بر اثر این عمل مبتلا بکوفت شود مرتکب به یک تا سه ماه حبس تادیبی و یا پرداخت ۵/۰۰۰/۰۰۰ تا ۲۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال و یا بهر دو کیفر محکوم خواهد شد. همین کیفر درباره کسی نیز اجرا میشود که طفل مبتلا بکوفت را با علم بآن بزنی سالمی بسپارد که از پستان

خود او را شیر دهد و آن زن مبتلا بکوفت گردد. تعقیب بزه نامبرده در قسمت اخیر این ماده موکول بشکایت خواهان خصوصی است.

ماده یازدهم - هر شخصی که می‌خواهد طفلی را بدایه بسپارد موظف است قبل از آنکه دایه پستان بدهن طفل بگذارد طفل و دایه را بوسائل مقتضی توسط پزشک امتحان نموده و گواهینامه بهداشتی بدست آورد که طفل یا دایه مبتلا بسیفلیس نبوده خطری متوجه طفل یا دایه نیست در صورت تخلف به سه تا هفت روز حبس و یا ۱۰۰۰/۰۰۰ تا ۱/۰۰۰/۰۰۰ ریال کیفر نقدی محکوم میشود و در صورت ابتلاء طفل یا دایه کیفر متخلف حبس تادیبی از دو ماه تا ششماه خواهد بود.

ماده دوازدهم - هر گاه بهداری بوجود کسی که مبتلا به بیماری آمیزشی واگیر است اطلاع یافت میتواند بوسائل مقتضی بازجوئی کند که بیمار مشغول درمان میباشد یا نه و در صورت لزوم اخطار لازم بنماید تا اگر بیمار در ظرف مهلت مقرر بدرمان نپرداخت او را الزام بدرمان نماید.

ماده سیزدهم - پزشکان آزاد و کلیه بنگاههای بهداری که معاینه و درمان بیماریهای آمیزشی مینمایند موظفند در آخر هر ماه عده بیماریهای آمیزشی را که دیده‌اند و قبلا به پزشک دیگری مراجعه ننموده‌اند بدون ذکر نام و مشخصات بیمار به بهداری بفرستند طریقه فرستادن شماره بیماران بموجب آئین‌نامه ایست که بهداری کل تعیین خواهد کرد.

ماده چهاردهم - پزشکان آزاد و کلیه بنگاههای بهداری که معاینه و درمان بیماریهای آمیزشی را مینمایند باید حتی‌المقدور بوسیله پرسش از بیمار کوشش نمایند کانون سرایت بیماری را معین نموده و در موقع مقتضی بدون ذکر نام و مشخصات بیمار اطلاعات کافی برای تجسس و بر طرف نمودن کانون انتشار بیماری به بهداری مربوطه بفرستند که اقدام بعمل آید.

ماده پانزدهم - وزارت کشور نقاطی را که این فصل قانون در آنجا باید اجرا شود معین خواهد کرد.

فصل دوم - بیماریهای واگیر دار

ماده شانزدهم - آبله کوبی در دوماهه اول ولادت و تجدید آن در ۷ سالگی ۱۳ سالگی و ۲۱ سالگی مطابق آئین‌نامه مخصوص اجباری است و اولیای اطفال موظفند که برای آبله کوبی کودکان خود اقدام نمایند

مدیران دبستان و دبیرستان و آموزشگاهها و دانشکدهها [دانشکده ها] در موقع ورود دانش آموزان و در نقاطیکه بهداری کل اعلام مینماید کلیه بنگاههای ملی و دولتی و بازرگانی در موقع استخدام کارمندان و شاگرد باید گواهی آبله‌کوبی مطالبه نمایند. متخلفین از این ماده و همچنین اولیاء اطفال که تا یکماه پس از آگهی بهداری بآبله‌کوبی طفلی که زیر سرپرستی آنها است و یا به تجدید مایه کوبی اقدام نمایند به سه الی هفت روز حبس و ۲۰۰/۰۰۰ تا ۱/۰۰۰/۰۰۰ ریال کیفر نقدی محکوم خواهند شد.

ماده هفدهم - در موقع شیوع بیماری آبله بهداری کل آبله‌کوبی عمومی و اجباری را اعلام مینماید و در این مورد کلیه پزشکان [پزشکان] کشور موظفند اشخاصی را که برای این امر مراجعه مینمایند برایگان آبله‌کوبی نمایند و پزشک متخلف از این ماده از هشت روز تا یکماه حبس تادیبی محکوم خواهد شد.

ماده هیجدهم - با مایه آبله انسانی آبله‌کوبی ممنوع است و متخلف به هشت روز تا یکماه حبس و پرداخت ۱/۰۰۰/۰۰۰ تا ۱۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال و یا بیکی از این دو کیفر محکوم میشود.

ماده نوزدهم - هر پزشک معالج مکلف است در موقع مشاهده یکی از بیماریهای واگیر نامبرده در زیر فوراً به بهداری محل اطلاع دهد:

۱- وبا و اسهالهای وبائی شکل

۲- طاعون

۳- تب زرد

۴- مطبقه (تیفوئید)

۵- محرقه (تیفوس) اگرانتما تیک

۶- آبله

۷- مخملک

۸- سرخجه (سرخچه)

۹- خناق (دیفتری)

۱۰- اسهال خونی

۱۱- سرسام واگیر (مننژیت سربروایسپینال)

۱۲- تب عرق‌گرسوئت می‌لی بر

۱۳- مالاریا

۱۴- فلج اطفال

۱۵- تب مالت

همین وظیفه برای ماماها در مورد تب نفاسی و ورم ملتحمه نوزادان باید رعایت شود. رئیس خانواده نسبت به اهل خانه و صاحب مهمان‌خانه هم درباره مسافرین همین وظیفه را عهده دارند بعلاوه کدخداها موظفند چنانچه در دهی در عرض یک هفته تلفات متعدد غیر عادی مشاهده نمودند فوراً بهداری را مطلع نمایند که اقدام مقتضی بنماید.

تبصره - علاوه بر بیماریهای نامبرده بیماریهای زیر هم در صورتی که در اماکن پرجمعیت مانند مدارس کارخانه‌جات و پرورشگاه کودکان و زندان و غیره دیده شود باید متصدیان آن مراکز و پزشک مسئول آنجا بهداری محل را مطلع نماید.

سیاه سرفه - جذام - باد سرخ - ورم غده بناگوش - سل سینه - گریپ - ذات‌الریه (پنومونی) تراخم - سیاه زخم - تب راجعه (تیفوس رکورانت) - آبله مرغان - هپاتیت‌های ویروسی مسمومیت غذائی.

تبصره ۲ - در مناطقی که وسائل و امکانات لازم برای تشخیص سرطان فراهم باشد از طرف وزارت بهداری اعلام گردد کلیه شاغلین رشته‌های پزشکی که بامر مداوای بیماران میپردازند موظفند بمجرد مشاهده بیمار مبتلا بسرطان مراتب را کتباً و مشروحاً بطور محرمانه بمقامات بهداشتی محل اطلاع دهند.

ماده بیستم - در مواقعی که تشکیل یک منطقه استحقاقی برای رعایت پاکیزگی آب مورد احتیاج باشد مالکین آب و اراضی یا شهرداری آن منطقه موظفند که دستورهای بهداشتی را که مامورین میدهند رعایت نمایند. آلوده نمودن آب‌های که بمصرف شرب میرسد و ریختن زباله یا هر نوع کثافتی در گذرهای عمومی ممنوع است متخلفین از این ماده مطابق آئین‌نامه که بهداری تنظیم مینماید بکیفر خلافی محکوم میشوند.

ماده بیست و یکم - اشخاصی که برخلاف دستورهای بهداشتی نسبت بمحافظت مواد غذائی که در معرض فروش گذارده میشود رفتار نموده یا اقدام بفروش مواد غذائی فاسد یا ناسالم نمایند از پانزده تا سی روز حبس تادیبی و یا ۵۱ تا ۵۰۰ ریال کیفر نقدی محکوم می‌شوند.

ماده بیست و دوم - اشخاصی که مانع اجرای مقررات بهداشتی می‌شوند یا در اثر غفلت باعث انتشار یکی از بیماری‌های واگیر میشوند بهشت روز تا دو ماه حبس تادیبی و ۱۰۰۰/۰۰۰ تا ۱۰۰۰/۰۰۰ ریال و یا بیکی از این دو کیفر محکوم میشوند.

ماده بیست و سوم - کلیه پزشکان و ماماها و داروسازان مکلفند که دستورهای بهداشتی کل را برای مبارزه با بیماری‌های واگیر بموقع اجرا گذارند متخلفین بکیفرهای خلافی طبق آئین‌نامه بهداشتی محکوم میشوند.

ماده بیست و چهارم - آئین‌نامه اجرای این قانون توسط اداره کل بهداشتی تهیه و پس از تصویب وزارت دادگستری و وزارت کشور بموقع اجرا گذارده خواهد شد.

این قانون که مشتمل بر بیست و چهار ماده است در جلسه یازدهم خرداد ماه یکهزار و سیصد و بیست بتصویب مجلس شورای ملی رسید.

رئیس مجلس شورای ملی - حسن اسفندیاری

آئین‌نامه بیماری‌های آمیزشی

مصوب ۱۳۲۳

ماده اول - مبتلایان به بیماریهای آمیزشی (سوزاک - کوفت - سفلیس) آتشک (شانکر نرم) که طبق ماده یک قانون خرداد ۱۳۲۰ مکلف بدرمان میباشند اشخاصی هستند که قبل از اجرای این قانون به این بیماریها مبتلا بوده و هنوز درمان کامل نشده یا آنکه بعد از اجرای این قانون مبتلا شوند. بنا براین کلیه مبتلایان به این بیماریه مکلفند تا آخرین موعدی که پزشک درمان کننده درمان را لازم می داند و تا موقع اخذ گواهینامه سلامت مزاج درمان خود را ادامه دهند.

تبصره - برای راهنمایی مبتلایان وزارت بهداشتی نشانیهای مهم بیماریهای آمیزشی را در دوره های مختلفه بیماری معین نموده به اطلاع عموم می رساند که در موقع ابتلاء بتوانند از وضعیت خود اطلاع حاصل نموده برای معالجه به پزشک مراجعه نمایند.

ماده دوم - مقصود از دوره واگیری بیماری های آمیزشی که درمان آن برای همه کس رایگان [رایگان] است دوره ایست که بیماری بگواهی پزشک از شخصی بشخص دیگر قابل سرایت باشد.

ماده سوم - برای اجرای ماده ۳ قانون مراتب ذیل در نظر گرفته میشود:

- ۱- در نقاطی که وزارت بهداشتی اجرای این قانون را آگهی میدهد بخش مخصوصی بعنوان بخش شهرستان جهت مبارزه با این بیماریها تأسیس میشود که مرکز مراجعات پزشکان و بیماران خواهد بود. (این بخش از نقطه نظر فنی و اداری مستقیماً تحت نظر اداره مرکزی مبارزه با بیماریهای آمیزشی خواهد بود)
- ۲- کلیه پزشکانی که بیماریهای آمیزشی را درمان مینمایند باید دفتر مخصوص داشته و در آن نام بیمار شماره شناسنامه - نشانی محل سکونت - تاریخ ابتلاء به بیماری - امتحاناتیکه از بیمار شده نتیجه آزمایش

همچنین درمانهاییکه درباره او بعمل آمده و موعدیکه برای درمان او معین شده است ثبت نماید و علاوه بر این باید ستون مخصوص برای ثبت اختطاری که به پزشکی راجع به ادامه درمان بیمار نزد خود میفرستند و یا آنکه از پزشک دیگر درباره تعقیب درمان آن بیمار می‌رسد داشته باشد و در صورت امکان در همان دفتر طرز ابتلاء و نام و نشان شخص مبتلا کننده را ثبت نماید این دفتر را پزشک باید همیشه مخفی نگاهدارد که کسی بر آن آگاهی نیافته سر بیمار افشاء نشود. (این دفتر که شماره اوراق آن معین است از طرف بهداری به پزشکانی که تقاضا نمایند داده خواهد شد)

۳- هر بیماریکه مبتلا به بیماریهای آمیزشی قابل سرایت باشد تا موقعی که گواهینامه عدم سرایت بدست نیآورده باید در موعدیکه پزشک برای درمان او معین نموده مرتباً حاضر شود چنانچه ده روز از موعد مقرر بگذرد و اطلاعی از پزشک دیگر راجع بتحت درمان بودن آن بیمار نرسد پزشک درمان کننده مکلف است در برگهای مخصوصی که از طرف بهداری به اختیار آنها گذارده شده است مراتب را با قید نام و نشان صحیح بیمار ببخش بیماریهای آمیزشی شهرستان بفرستند.

۴- در صورتی که بیماری بخواهد پزشک خود را بواسطه مسافرت یا علت دیگری تغییر دهد اعم از اینکه پزشک در همان شهر و یا شهر دیگر باشد لازم است به پزشک دومی از سابقه درمان خود نزد پزشک پیشین اطلاع دهد و پزشک دومی نیز مکلف است در صورتیکه بیماری در دوره واگیری باشد تعقیب درمان را روی برگهای تمبر شده بهزینه بهداری (که از طرف بهداری برای آنها ارسال میشود) به پزشک اول اطلاع دهد. **تبصره**- نداشتن دفتر و برگهای مخصوص بهداری پزشک را از اجرای تکلیف قانونی خود معاف نمی نماید و در صورت نداشتن اوراق رسمی ممکن است مراتب را موقتاً در دفتر معمولی ثبت کرده و بوسیله کاغذ ساده گزارش دهد ضمناً دفتر و برگ [برگ] مخصوص چایی بدون فوت وقت درخواست نماید.

۵- پس از آنکه پزشک دومی تعقیب درمان را به پزشک اطلاع داده پزشک اول موظف است آن را در ستون مخصوص دفتر خود ثبت نموده عین نامه پزشک را نگاهدارد [نگاهدارد].

۶- بمحض آنکه اطلاع نامه از طرف پزشکی راجع بغیبت بیمار مبتلا به بیماریهای آمیزشی در دوره واگیری ببخش بیماری های آمیزشی رسید بخش مربوطه بطور محرمانه به بیمار نامبرده اخطار نمایند که پزشک خود یا پزشک دیگر برای ادامه درمان مراجعه نموده تحت درمان مراجعه نموده تحت درمان بودن خود را توسط پزشک معالج اطلاع دهد چنانچه بیمار تخلف نماید پس از انقضای پنج روز از تاریخ وصول اخطار ملزم بدرمان میشود.

۷- برای اینکه سر بیماران انشاء نشود بخش بیماریهای آمیزشی مکلف است برای بررسی اطلاع نامه ها راجع به غیبت بیماران و اجرای دستورات لازم یکنفر پزشک را مأمور اینکار نماید که اجرای این امر بعهده غیر پزشک واگذار نشود.

ماده چهارم - وزارت بهداشتی پزشکان و دارو سازان و متصدیان سایر فنون پزشکی را که برای جلب منفعت و یا جهات دیگر به تبلیغات بی اساس و نشر اعلانات اقدام و ادعا میکنند که بیماریهای آمیزشی و دیگر بیماریهای واگیر را در مدتی معین با داروی مخصوص معالجه میکنند و در نتیجه اینعمل باعث اغفال و گمراهی بیماران میشوند بوسیله محاکم صالحه تعقیب خواهد نمود. و هیچ پزشک و دارو ساز حق ندارد بدون اطلاع قبلی و موافات کتبی وزارت بهداشتی به نشر اینگونه اعلانات مبادرت نماید. روزنامه ها هم قبل از موافقت وزارت بهداشتی نباید این قبیل اعلانات و تبلیغات را درج نمایند پزشکان و دارو سازان که بخواهند بطرز معالجه خود و یا داروئی تبلیغات نمایند مکلفند قبلاً اعلان را با دلایل علمی که برای ادعای خود دارند در مرکز بوزارت بهداشتی و در شهرستان ها برؤسای بهداشتی ارائه دهند در صورتیکه مورد موافقت شد بعد آنرا منتشر نمایند.

ماده پنجم - در مورد الزام بیماران به بستری شدن در بیمارستان موضوع ماده پنجم قانون بیماریهای آمیزشی ممکن است بهداشتی کسانی را که از نظر نوع پیشه و معاشرت و تماس خیلی نزدیک و هم بستری با اشخاص مختلفه و آگیری بیماری آن ها را موجب نگرانی بداند فوراً در بیمارستان بستری نموده تحت درمان الزامی قرار دهند. و نسبت به اشخاصیکه نگرانی سرایت بیماری آنها کمتر است ممکن است سه روز مهلت قائل شد و پس از آنمدت آنها را بستری نماید البته در صورتی که این قبیل اشخاص در موعد مقرر حاضر نشدند بهداشتی میتواند آنها را برای بستری نمودن جلب نماید.

ماده ششم - ولی یا سرپرست صغیر و تا سفیه و یا دیوانه اگر علائم مخصوصی از بیماری های آمیزشی در اشخاصی که تحت سرپرستی او هستند مشاهده نماید باید فوراً برای تشخیص و درمان آن اقدام نماید چنانچه مأمورین بهداشتی از وجود صغیر یا سفیه یا دیوانه مبتلا به بیماری آمیزشی اطلاع حاصل نمودن که سرپرست برای او تعیین نشده لازم است نام برده را فوراً تحت معالجه قرار داده ضمناً مراتب را بدادسرا اطلاع دهند که برای نصب سرپرست ججهه او اقدام نمایند.

ماده هفتم - اشخاصیکه بمناسبت پیشه خود ممکن است باعث انتشار بیماریهای آمیزشی شوند بدو دسته تقسیم میشوند.

دسته اول پیشه وران مجاز که طبق مقررات شهرداری یا شهربانی (در مورد امثال شوfer و شاگرد شوfer) دارای پروانه مخصوص اشتغال و کتابچه معاینه میباشند این قبیل پیشه وران در مواعد مقرر در تبصره ذیل در بنگاههای شهرداری معاینه میشوند و در صورتی که مبتلا به بیماریهای آمیزشی باشند بخش بیماری های آمیزشی فرستاده میشوند بخش بیماریهای آمیزشی وضعیت آنها را بررسی نموده در صورتیکه جلوگیری از ادامه پیشه آنها لازم باشد بنگاه مربوط شهرداری یا شهربانی تذکر میدهند که جواز شغل آنها را ضبط نموده تا رفع خطر سرایت آنها را از ادامه شغل محروم دارند.

تبصره - سلمانی - حمامی - آشپز و پیشخدمت کافی و رستوران قههره چی و شاگرد آن ماهی دو مرتبه و سایر پیشه وران ماهی یکمرتبه معاینه میشوند.

دسته دوم - کسانی از قبیل فواحش که بیش از دسته اول وسیله انتشار اینگونه بیماریها هستند چون این دسته اشخاص از نقطه سرایت بیماری های آمیزشی خطرناکترین دسته میباشند برای جلوگیری از خطر سرایت بیماری های آمیزشی بطریق ذیل عمل میشود.

۱ - شهربانی صورت کلیه این قبیل اشخاص را با نام و نشان صحیح تهیه نموده در تهران بوزارت بهداشتی و در شهرستانها بهبهداری محل میفرستند که به بخش مبارزه با بیماری های آمیزشی مراجعه شود تا پس از بررسی وشعیت تکلیف آنها را از نقطه نظر معاینه معلوم نمایند.

۲ - بخش بیماریهای آمیزشی نام و نشان کلیه این اشخاصرا در دفتر مخصوص ثبت نموده مواعدی برای معاینه آنان معین میکند.

۳ - معاینه معالجه ممکن است بنگاههای [بنگاههای] مخصوص بهداشتی یا نزد پزشکان خاصی که از طرف وزارت بهداشتی معین میشوند بعمل آید.

۴ - چنانچه این قبیل اشخاص در موعد مقرر برای معاینه حاضر نشوند بخش مربوطه می تواند بوسیله مأمورین شهربانی آنها را برای معاینه احضار و در صورت عدم حضور برای معاینه و معالجه جلب نماید.

۵ - در صورتی که در نتیجه معاینه معلوم شود که به بیماریهای آمیزشی قابل سرایت مبتلا نیستند در ستون مخصوص آن دفتر ثبت و همین امر در حکم پروانه عدم امکان سرایت محسوب میشود.

۶- هرگاه [هرگاه] پس از معاینه معلوم گردد که این اشخاص به بیماری های آمیزشی که در مرحله واگیری است مبتلا میباشند بهداری آنها را از ادامه پیشه خود محروم نموده مجبور بدرمان مینماید تا خطر سرایت بیماری بر طرف شود.

ماده هشتم- برای مبارزه با انتشار بیماریهای آمیزشی مقررات ذیل تنظیم میگردد.

۱- برای اماکن عمومی که مورد رفت و آمد مردم است از قبیل کافه- رستوران- پانسیون- مهمانخانه- مسافرخانه- قهوه خانه- حمام- دکان های سلمانی و همچنین سایر اماکنی که از مردم متفرق پذیرائی میشود بهداری شهرداری ها مقررات خاصی وضع نموده پس از تصویب وزارت بهداری بموقع اجرا میگذارد.

تبصره- شهربانی و شهرداری مکلفند صورت اماکن مزبور و کارمندان آنها در تهران بوزارت بهداری و در شهرستانها بهداری محل بفرستند تا در موقع لزوم توسط بهداری یا بخش بیماریهای آمیزشی بازرسی لازم در طرز اجرای مقررات و آئین نامه های مربوطه بعمل آید.

۲- بهداری ارتش موظف است علاوه بر آنکه در تمام مدت خدمت افراد و سربازان وظیفه را مرتباً معاینه نموده و در صورت ابتلاء ببیماری های آمیزشی معالجه می نمایند در یکماهه آخر خدمت آنها را تحت مراقبت مخصوص قرار دهند که مبتلا به بیماری های آمیزشی نشوند و در صورتیکه در پایان خدمت وظیفه مبتلا به بیماری آمیزشی قابل سرایت باشند موظفند که آنها را تا رفع خطر سرایت تحت معالجه قرار دهند.

۳- بهداری ژاندارمری و شهربانی موظفند که مرتباً نفرات خود را معاینه نموده و در صورتیکه مبتلا ببیماری آمیزشی باشند آنها را معالجه نمایند که بیماری آنها بسایرین سرایت نکند و مخصوصاً در موقع اعزام آنها بمأموریت های خارج از شهرها مراقبت مخصوص نمایند که مبتلا به بیماری های آمیزشی قابل سرایت نباشند.

ماده نهم- وزارت بهداری بمنظور آگاهی [آگاهی] مردم به بیماریهای آمیزشی علائم مهم دوره واگیری این بیماریها و طرز سرایت را طبع و نشر می نماید تا آنکه هر کس یکی از این علائم را نزد خود مشاهده نمود مخصوصاً اشخاصی که طرز زندگانی [زندگانی] و معاشرت آنها طوری باشد که در معرض ابتلا ببیماری های آمیزشی میباشند فوراً بیماری خود را حدس زده بپزشک آزاد یا یکی از بنگاههای [بنگاههای] بهداری برای معاینه و درمان مراجعه نموده و از هر نوع آمیزشی که باعث سرایت میشود خودداری نماید که باعث سرایت بیماری خود بدیگران نشود و الا مبتلا کننده طبق مقررات ماده نهم قانون بیماریهای آمیزشی محکوم و مجازات میشود.

ماده دهم - برای تسهیل اجرای ماده دهم قانون بیماریهای آمیزشی وزارت بهداشتی بمنظور آگهی عموم آثار و علائم دوره واگیری این بیماریها در زن شیرده و کودکان شیرخوار و طرز سرایت این بیماری از ره شیر یا بطریق دیگر بطفل یا از طفل بدایه را طبع نموده بوسایل مقتضی باطلاع عموم می رساند. هر زنی که بخواهد بعنوان دایه کودکی را شیر دهد موظف است که پیش از آنکه پستان بدهان طفل بگذارد قبلاً برای معاینه پزشکی و آزمایشهای لازمه مراجعه نموده در صورت سالم بودن پروانه دایگی تحصیل نماید بعلاوه در تمام دوره شیر دادن هم مرتباً ماهی یکمرتبه برای معاینه حاضر شود که مبتلا ببیماری قابل سرایت بکودک نباشد و در صورت تخلف مانند پیشه وران طبق ماده هفت بیماری های آمیزشی محکوم و مجازات می شود. معاینه دایه ممکن است نزد پزشکان آزاد یا یکی از بنکاههای [بنگاههای] بهداشتی بعمل آید ولی بررسی بصورت معاینه و صدور پروانه دایگی بعهدده بخش بیماریهای آمیزشی است و پروانه مجانی خواهد بود در صورتی که دایه مبتلا بکوفت بود و طفل شیرخوار را مبتلا نماید مبتلا کننده طبق ماده دهم قانون بیماری های آمیزشی بیک تا سه ماه حبس تأدیبی با پرداخت ۳۰۰ تا ۱۰۰۰ ریال و یا بهر دو مجازات محکوم خواهد شد.

ماده یازدهم - هر شخصی که بخواهد طفلی را بدایه بسپارد موظف است قبل از آنکه دایه پستان بدهان طفل بگذارد طفل و دایه را نزد پزشک ببرد تا آنها را معاینه نموده آزمایشهای لازم مخصوصاً آزمایش خود و با آزمایش های دیگر مورد لزوم بعمل آورده گواهی نامه بهداشتی بدست آورد که طفل یا دایه مبتلا بسیفلیس یا بیماریهای قابل سرایت دیگری نیستند که خطری متوجه طفل یا دایه شود. برای حسن جریان این امر لازمست احتیاطات مخصوص بعمل آید که هیچگونه سوء استفاده مثل عوض کردن خون و یا معرضی شخص سالم بجای مریض پیش نیابد. بنا بر این باید ورقه شناسنامه دایه یا عکس او بپزشک معاینه کننده و آزمایشگاه [آزمایشگاه] ارائه شود که پس از احراز مطابقت عکس و معاینه کامل گواهینامه بهداشتی دایه سلامت طفل و دایه در آن تاریخ صادر نماید ضمناً لازمست که روی ورقه آزمایشگاه [آزمایشگاه] و گواهینامه بهداشتی هم عکس الصاق شود و معاینه دایه ماهی. یکمرتبه باید تجید شود همین گواهی نامه صحت مزاج را ممکن است برای صدور پروانه دایگی ببخش بیماری های آمیزشی ارائه دهند و هنگام شخصی قبل از تحصیل گواهینامه بهداشتی طفلی را بدایه بسپارد طبق ماده یازدهم قانون بیماری های آمیزشی بسه تا هفت روز حبس و یا ۵۰ تا ۵۰۰ ریال کیفر نقدی محکوم میشود و در صورت ابتلاء طفل یا دایه کیفر متخلف حبس تأدیبی از دو ماه تا ۶ ماه خواهد بود

ماده دوازدهم - در صورتی که بهداری اطلاع پیدا نماید که اشخاصی مبتلا به بیماریهای آمیزشی در حال واگیری میباشند در صورت مقتضی بوسیله بخش بیماریهای آمیزشی توسط نامه محرمانه آن اشخاص را دعوت مینماید تا بطور مخفی بازجوئی و معاینه لازم بعمل آید و اگر بیمار مزبور در ظرف مدت معین برای معاینه حاضر نشود ممکن است بوسیله مأمورین مخصوص احضار و پس از مسلم شدن بیماری ملزم بدرمان شود.

ماده سیزدهم - بمنظور تنظیم آمار مبتلایان بیماریهای آمیزشی لازمست آخر هر ماه کلیه پزشکان آزاد و بنگاههای بهداری که این قبیل بیمارانرا معاینه و درمان می نمایند از روی دفاتری که دارند شماره بیماران آمیزشی که برای اول مرتبه بپزشک مراجعه نموده اند با نوع بیماری آنها معین نموده بدون ذکر نام و مشخصات بیمار در برگهای مخصوص بخش بیماریهای آمیزشی بفرستند متخلفین طبق ماده ۲۳ قانون بیماریهای آمیزشی و واگیر مجازات میشوند.

تبصره - نداشتن برگهای چاپی بهداری مانع از انجام تکلیف پزشک نخواهد بود و ممکن است موافق تبصره ماده ۳ عمل شود

ماده چهاردهم - کلیه پزشکان و بنگاه های بهداری علاوه بر اقداماتی که برای درمان بیماران می نمایند لازمست حتی المقدور بکشف قانون ابتلاء و عمل مبارزه با بیماریهای آمیزشی کمک و مساعدت نموده کوشش نمایند که بوسیله پرسش از بیمار طرز ابتلاء شخص مبتلا کننده را معین نموده در صورت مقتضی نام و نشان صحیح شخص بیمار کننده را با اطلاعات کافی ببخش بیماریهای آمیزشی بفرستند.

ماده پانزدهم - در هر محلی که وسایل اجرای این قانون فراهم شد برای اطلاع عموم آگهی خواهد شد از طرف وزیر دادگستری

→ برای عضویت در کانال تلگرام اختصار اینجا کلیک کنید ←

→ برای عضویت در خبررسان تلگرام اختصار اینجا کلیک کنید ←

→ برای عضویت و پیگیری صفحه اینستاگرام اختصار اینجا کلیک کنید ←

→ برای دریافت تازه ترین مطالب، در خبرنامه ایمیلی اختصار عضو شوید ←

کتابفروشی تخصصی حقوق و وکالت

www.dadbazar.com